

λοι ἄσματα' ἀδιακόπως δὲ καλαναρχῆ τροπάρια ἐπὶ τῶν τεθαμμένων ἐθνικῶν συμφορῶν καὶ πρὸ πολλοῦ ἰαθέντων δεινῶν. Τοιαύτη φιλοπατρία εἶναι μία τῶν μεγίστων ἀρῶν, αἵτινες δύνανται ποτε νὰ ἐμπέσωσιν εἰς τινὰ χώραν.

Ἡ ἀληθὴς φιλοπατρία ἰσχυροποιεῖ καὶ ὑψοῖ τὰ ἔθνη διὰ μεγάλων ἔργων, διὰ τῆς ἀενάου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, διὰ τοῦ ἐγκρατοῦς, ἐνπίμου καὶ εὐθυδικου βίου, καὶ διὰ τῆς μὴ παραλείψεως πάσης ὠφελείας, ἣν δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν ἐπιτηδείων εὐκαιριῶν, ὅπως ὀδηγήσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀληθῆ πρόοδον.

Τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἄτομα δὲν πρέπει νὰ κρίνονται κατὰ τὸ ἀνάστημά των.

Ὅπως ἔθνος ἀναδειχθῆ μέγα δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη εὐρεῖαν ἔκτασιν, ἀν καὶ ἡ ἔκτασις ἐνίστη συγχέεται μετὰ τοῦ μεγαλείου. Ἐθνος δύναται νὰ εἶναι μέγιστον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν καὶ ὅμως νὰ στερῆται τοῦ ἀληθοῦς μεγαλείου. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο μικρὸς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπίδρασις, ἣν ἤσκησεν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ κόσμου, ἦτο μεγίστη ἢ Ἑλλάς δὲν ἦτο μεγάλη' σύμπας ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀττικῆς ἦτο ἐλάχιστον τοῦ τῆς κομητείας τοῦ Λαγκάστερ, αἱ Ἀθῆναι εἶχον ὀλιγωτέρους κατοίκους τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀλλ' ὁποῖον μεγαλεῖον ἐν τῇ τέχνῃ, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ!

Ὅτι ὅμως κατέστησεν ἀσθενεῖς τὰς Ἀθῆνας καὶ ἐπῆνεγκε τὴν πτώσιν εἶναι ὅτι οἱ πολῖται αὐτῶν δὲν εἶχον ἀληθῆ οἰκογενειακὴν καὶ οἰκιακὴν βίον, καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἦτο πολὺ ἐλάσσων τοῦ τῶν δούλων' οἱ πολιτικοὶ αὐτῶν ἄνδρες εἶχον ἦθελ εὐμετάβλητα, ἀν οὐχὶ διεφθαρμένα, αἱ δὲ γυναῖκες, καὶ αὐταὶ αἱ μᾶλλον καλῶς κατηρτισμένοι, δὲν ἦσαν ἀγνῆ' ἐκ τούτου ἡ πτώσις κατέστη ἀναπόφευκτος, καὶ ὡς πρὸς τὸν χρόνον ὑπῆρξε ταχυτέρα τῆς ἀνυψώσεως.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Ῥώμην. Ἡ παρακμὴ αὐτῆς καὶ ἡ πτώσις ἀποδίδονται εἰς τὴν καθολικὴν διαφθορὰν τῶν πολιτῶν τῆς, εἰς τὸν μανιώδη ἔρωτα πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν ἀργίαν, διότι ἡ ἐργασία ἐπὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Ῥώμης ἐπεφυλάχθη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δούλους. Οἱ πολῖται αὐτῆς ἔπαυσαν ὑπερηφανεύμενοι ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν ἐνδόξων αὐτῶν προγόνων καὶ ἡ αὐτοκρατορία ἔπεσε, διότι δὲν ἦτο ἀξία νὰ ζῆ. Οὕτω τὰ δεινὰ ἔθνη καὶ ἐκλελυμένα, τὰ προτιμῶντα, ὡς λέγει ὁ γέρον Βούρτεν, νὰ χάνωσι μίαν λίτραν αἵματος ἐν μονομαχίᾳ, παρὰ μίαν σταγόνα ἰδρώτος ἐν ἐντίμῳ ἐργασίᾳ, εἶναι καταδεδικασμένα εἰς ἀναπόφευκτον θάνατον, πέπρωται δὲ εἰς τὰ φιλόπονα νὰ ἔλθωσι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ἐκείνων.

Ὅταν ὁ Λουδοβίκος ΙΓ' ἠρώτησε τὸν Κολ-

βέρτον πῶς, βασιλεύων τῆς Γαλλίας, χώρας μεγάλης καὶ πολυπληθοῦς, δὲν ἠδυνήθη νὰ κατακτήσῃ τὴν Ὀλλανδίαν, χώραν τόσῳ μικράν, ὁ ὑπουργὸς ὑπέλαβε' διότι, Μεγαλειότατε, τὸ μεγαλεῖον ἐνὸς κράτους δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐνοικούντων ἢ Ἑμετέρα Μεγαλειότης δὲν ἠδυνήθη νὰ νικήσῃ, διότι εὐρεν ἀντίστασιν εἰς τὴν φιλοπονίαν, τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν Ὀλλανδῶν.

Ὅταν ὁ ἐθνικὸς χαρακτῆρ δὲν βελτιῶται, τὸ ἔθνος ἐκεῖνο δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐγγίζον πρὸς τὴν ἀπώλειάν του. Ὅταν παύσῃ νὰ ἐπιμῆ καὶ νὰ ἀσκῆ τὰς ἀρετὰς τῆς εὐλικριθείας, τῆς τιμιότητος καὶ δικαιοσύνης, δὲν εἶναι ἄξιον νὰ ζῆ.

A. M.

ΦΥΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Ἑρμειοθεσία ὑπὸ Γ. Παρλαπά.

Μὴ ἀρκοῦμενος ὁ ἄνθρωπος εἰς μόνον τὰ φυσικὰ προϊόντα, ἅτινα τῷ παρέχει ἡ χώρα ἐν ἣ κατοικεῖ, ἐγκλιματίζει καθ' ἐκάστην φυτὰ καὶ ζῶα ξένων χωρῶν' καταστρέφων δ' ἐκ τῶν ἐγχωρίων πάνθ' ὅσα θεωρεῖ ἄχρηστα ἢ ἐπιβλαβῆ, τείνει βαθμηδὸν νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀρχικὴν ὄψιν τῆς φύσεως.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐκουσίως ταύτης παρεμβάσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ὁρμεμψύτου μεταναστεύσεως τῶν ζῶων, ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα φυσικὰ μέσα, δι' ὧν ζῶα καὶ φυτὰ ἐγκλιματίζονται εἰς χώρας ἀποάτας' τοιαῦτα δ' εἰσὶ τὸ ὕδωρ, ὁ ἀήρ, τὰ ζῶα καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀγνοίᾳ του.

Τὰ μεγάλα ρεύματα τῶν ὑδάτων, ὁ Γάγγης, ὁ Κόγκος, ὁ ποταμὸς Ἀμαζῶν, ὁ Ὀρινόκος καὶ ὁ Μισσισιππὴς κυλινοῦσιν εἰς τὴν θάλασσαν νήσους περιεχούσας πληθὺν ζωικῶν ὄντων. Συχνάκις ἀπαντῶνται εἰς τὰς θαλάσσας εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς σωροὶ φυκῶν ἐπιπλέοντες εἰς τὰ ὕδατα καὶ χρησιμεύοντες ὡς σταθμοὶ μικρῶν κογχυλίων μὴ δυναμένων ἐπὶ πολὺ νὰ κολυμβῶσι. Κατὰ δὲ τὰς Μολούκκας καὶ Φιλιππίνας νήσους οἱ θαλασσοπόροι παρετήρησαν πολλάκις μετὰ τὰς καταγιγῆδας σωρείαν ζῶων ἐπιπλέοντων ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ προσομοιάζουσιν νήσον. Καὶ τὰ κύματα τοῦ Ὀκεανοῦ βροίθουσιν ὁμοίως κορμῶν δένδρων πληρωμένων ἐσωτερικῶς ἀπὸ νέμφας ἐντόμων καὶ ἄμαλακίων καὶ ἰχθύων. Ἐνίστη σαῦροι καὶ πτηνὰ ταξειδεύουσιν ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων ἀπὸ ζώνης εἰς ζώνην. Εἰς δὲ τὴν νῆσον τοῦ ἀγίου Βικεντίου ἡμέραν τινα ἀνευρέθη παρμεγέθους βόας περιελιγμένους εἰς κορμῶν κέδρων, ἣν εἶχον ἀποσπάσει τὰ κύματα ἀπὸ τὰ δάση τῆς Βρασιλίας' οὐχὶ δὲ σπανίως τὸ μέγα ρεῦμα τοῦ

Ἀτλαντικοῦ ἔρριψεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων Ἀζορῶν φυτὰ πρωτοφανῆ καὶ πτώματα ἀγνώστου φυλῆς· γεγονός δέ τι τοιοῦτον, ἐνισχύσαν τὰς πεποιθήσεις τοῦ Κολόμβου, ὑπῆρξε μίξ τῶν αἰτιῶν πρὸς ἀνεκάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ ρεύματα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὀκεανοῦ μεταφέρουσιν ὁμοίως εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καρποὺς κοκκοφουρίκων καὶ παρδαρειῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου· οἱ καρποὶ οὗτοι, ἐπικαθήμενοι πολλάκις εἰς ὑφάλους ἐκ κοραλλίου, οὗς τὰ ζωόφυτα ἀνυψοῦσιν ἀπὸ τῶν βυθῶν τῆς θαλάσσης διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἐργασίας των, βλαστάνουσι ταχέως καὶ καθιστῶσι θαλεροὺς τοὺς πρὸ μικροῦ μόλις ὄρατους εἰς τοὺς θαλασσοπόρους βράχους. Ὁ βοτανικὸς Hooker ἀνεκάλυψεν ἐπὶ τῶν νήσων Γαλλοπάγων 440 περίπου εἶδη φυτῶν, ἔχόντων ἀπάντων τὴν καταγωγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠγνοεῖτο ἡ παρὶς τῶν Ἰνδικῶν καρῶν, ἅτινα ἡ θάλασσα τῶν Ἰνδιῶν ἐξέβραζεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μαλακῆς καὶ τῶν νήσων Μαλδίδων· οἱ πελώριοι οὗτοι καρποὶ, οἱ ἔχοντες ἐνίοτε βάρος 20 καὶ 25 χιλιογράμμων, μὴ παρκαθόμενοι ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πλησιοχώρων γαιῶν, ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ὡς προῖόν ἀγνώστων θαλασσίων φυτῶν, διὸ ἐκαλοῦντο παρ' αὐτῶν κάρυα τῆς θαλάσσης· ἀκολούθως ἐγνώσθη ὅτι παρήγοντο ἐκ τῆς Λοδοϊκίας, φοίνικος μεγαλοπρεποῦς φυομένου ἐπὶ τῶν νήσων Σεχελῶν, κειμένων ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἀπεχουσῶν 400 περίπου λεύγας μακρὰν τῆς πλησιεστέρας χώρας τῶν Ἰνδιῶν· οἱ καρποὶ τοῦ μαράθρου, ἔχοντες ἀκριβῶς τὸ σχῆμα μικροῦ σκάφους, μεταφέρονται διὰ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Μαδέρρας ἐν τσαυτῇ ἀφρονίᾳ, ὥστε εἰς ὅρους τῆς νήσου ταύτης ἐκλήθη Ὀρμος τοῦ Μαράθρου.

Ἐπίσης οἱ βόιακες, οἱ χειμάρροι καὶ οἱ ποταμοὶ παρσύρουσιν ἐν τοῖς βείθροις αὐτῶν σπέρματα, καρποὺς ἐνίοτε καὶ ὀλόκληρα φυτὰ. Ἐν Ἑλβετίᾳ περρητήρηταν φυτὰ τῶν ὀρέων κλιμακῶν κατερχόμενα ἀπὸ τὰ πάτρια ὕψη των ὅπως ἐγκλιματισθῶσιν εἰς τὰς πεδιάδας παρὰ τὰς ὑπερεῖας τῶν Ἀλπεων. Ἐκ τούτων εἰσὶν ὠρατὰ τινὰ εἶδη βατραχοειδῶν καὶ σαξίφραγοειδῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ ὕδατα πληροῦσι τὴν λειτουργίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος μεταφέρουσι μακρὰν σπέρματα φυτῶν καὶ ἀπειράριθμα ὡὰ ἐντόμων καὶ μικροσκοπικῶν ζωῶν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ φαινομένου τούτου, ὅπερ ἠμφισβητεῖτο, Γερμανὸς τις καθηγητῆς, ὁ Unger, ἔλαβεν πολλάς πλάκας ὑελίνους, αἷ ἀπέπλυε καθαρῶς καὶ ἔθηκεν αὐτὰς μεταξὺ τῶν ὑέλων διπλοῦ τινος παραθύρου. Μετὰ μῆνας δὲ ἐξ ἐρευνήσας διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὴν κόνιν, ἦτις δι' ὀρατῶν χαραγμῶν εἰσέδυσεν εἰς τὰς

πλάκας ταύτας, ἀνεῦρε τὴν γῆριν ἐπτὰ διακεκριμένων φυτῶν, σπόρους δώδεκα εἰδῶν μυκήτων, ὡάρια τεσσάρων μικροσκοπικῶν ζωῶν καὶ πάμπολλα ἐξ αὐτῶν ζῶντα.

Καὶ ζῶα πολὺ μεγαλείτερα μεταβάλλουσι θέσιν διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου. Πολλάκις παρατήρησαν ὅτι βίαιοι ἄνεμοι καὶ ἀνεμοστρόβιλοι παρῆσαν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις μῦς, ἔντομα, ἰχθύας καὶ ἔρπετά. Πρὸ τινῶν δ' ἐτῶν εἰς πεδιάδα τινὰ τῆς Γαλλίας κατέπεσεν ἀληθὴς βροχὴ ἐξ ἰχθύων. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωυσέως βροχὴ ἐκ βατράχων πολλάκις ἐξέπληξαν τοὺς θεατὰς εἰς διαφόρους τόπους.

Ἄλλ' ἔτι μᾶλλον περιέργα εἰσὶ τὰ αὐτόματα καὶ ἄσκοπα ταξείδια τῶν μικρῶν ἐκείνων ζωῶν, ἅτινα θεωροῦνται εἰς τὰ ὕψη ἐπὶ τινος ἀργυροχρόου νηματίου. Κατὰ τὸ φθινόπωρον βλέπομεν τοὺς ἐλαφροὺς τούτους ἀερονάυτας ἐκτυλίσσοντα· τὸ νῆμα ἐφ' οὗ μέλλουσι νὰ στηριχθῶσι καὶ ἐπικρομαμένους εἰς αὐτὸ ὡς ἡ ναύτης εἰς τὸ καλώδιον. Διὰ τοῦ ἐξαισίου τούτου ἀεροστάτου διατρέχουσι μεγάλας ἀποστάσεις· ὁ φυσιοδίφης Δαρβίνος παρατήρησέ τινα ἐξ αὐτῶν καταπετόντα ἐντὸς τοῦ πλοίου του εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Περὶ τῆς φύσεως τῶν μυστηριωδῶν τούτων ὄντων ἐγένοντο διάφοροι ὑποθέσεις· τινὲς μὲν ὑπέθεσαν, ὅτι, ἐπειδὴ ταῦτα ἐμφανίζονται συνήθως κατόπιν ἀφρίνου δρόσου, τὸ νῆμά των ἀναμιγνυόμενον μετ' αὐτῆς ἀνηρπάζετο δι' ἀποτόμου τινος ἐξατμίσεως. Ἄλλοι φυσιοδίφαι ἀνεκάλυψαν ὅτι οἱ μικροὶ οὗτοι ἀεραπόροι θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν τοὺς νόμους τῆς ἠλεκτρικῆς, ὅτι τὸ νῆμα αὐτῶν, ὃν ἀρνητικῆς ἠλεκτρικῆς, ἀπωθεῖτο φυσικῶς ὑπὸ τῶν κατωτέρων στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαιρῆς καὶ προσεيلκνύετο ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων· αἱ ὑποθέσεις ὅμως αὗται εἰσὶν ἀναπόδεικτοι.

Πολλὰ ἐλαφρὰ σπέρματα φυτῶν κοσμοῦνται ὑπὸ θυσάνων ἢ μεμβρανῶδων πτερυγίων ὅπως εὐχερέστερον παρσύρονται ὑπὸ τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἰς πλείστους καρποὺς φυτῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν συνθέτων ὑπέρεκειται θύσανος (ὁ καλούμενος πάππος) ἢ λεπτόταται τρίχες κυκλιθῶν ἐν εἴδει ἀλεξιπτώτου, ὅπερ ἀνυψοῦται καὶ ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς τοῦ ζεφύρου· διὰ τοῦ ἐναερίου δὲ τούτου σκάφους τὸ σπέρμα διανύει μεγάλας ἀποστάσεις· διὰ τῆς ἐλαχίστης αὐρῆς μεταφεύεται ἐκ τῶν κοιλάδων εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων· ἐὰν δ' ἐγερθῇ θύελλα, τὸ ἐλαφρὸν ἀλεξιπτώτον, ἀναμιγνυόμενον μετὰ τῶν θυελλῶδῶν νερῶν, διαπερᾶ τὰς θαλίσσας καὶ καταπίπτει ἐπὶ ἀγνώστου ἀκτῆς. Τὴν τοικύτην διὰ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ρευμάτων μεταφορὰν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἀκόλουθον περιέργον γεγονός. Περὶ τὰ μέσα τοῦ 13' αἰῶνος ἀ-

πεσάλη ἐκ τοῦ Καναδά εἰς Ἀγγλίαν δέρμα πτηνοῦ περιειλιγμένον ἐντὸς τοῦ φυλλώματος φυτοῦ τινος ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Συνθέτων· μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ φυλλώματος ὡς ἀχόη-στον, ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ τούτου φέρων ἐπ' αὐτοῦ πάμπαν δισπάρη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ πέριξ, καὶ βυθιμυδὸν διεδόθη οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, διαβάς τὴν Μάγλην· ὥστε τὴν σήμερον τὸ φυτὸν ἐκεῖνο, Ἡρηγέρων ἢ *Karadinos*, ἐπολλαπλασιάσθη ἐν Γαλλίᾳ, Ἐλβετίᾳ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην· εἶναι δὲ φυτὸν δυσειδές, κοινότατον παρὰ τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τὰ ἀκαλλιέργητα ἀμυρῶδη ἐδάφη.

Δι' ἀναλόγου τινος περιστάσεως ὁ ἡμέτερος *Σκόλυμος*, μεταφερθεὶς, ἀγνοεῖται πῶς, εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν πλημμυρεῖ ἤδη τὰς εὐρεῖας πεδιάδας τοῦ Πλάτα. Ἄλλ' ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῆ τῶν ἐπιβλαβῶν φυτῶν μεταξὺ τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου Κόσμου δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ. Ἐν αἱ ἡμέτεροι Ἀγρώστες καὶ Κρίται λυμαινόμενοι τὰς πεδιάδας καὶ τοὺς κήπους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εἰς ἀντάλλαγμα προήλθον ἐκ τοῦ Πλάτα αἱ ἀπερίττοι καὶ τινὰ εἶδη ἀμαράντων, ἀληθεῖς μάστιγες τῶν ἀμπελώων τῆς Μεσημβριῆς Εὐρώπης.

Ἐνῶ οἱ καρποὶ τῶν *Ακανθῶν*, τῶν *Τραγοπαρώνων*, τῶν *Κυάνων*, τῶν *Εὐπατορίων* καὶ τῶν *Νάρθων* γίνονται παίγιον τῶν ἀνέμων ἕνεκα τοῦ πάμπαν, ὅστις κυκλοῖ αὐτοὺς, οἱ καρποὶ τῆς *Πίττος*, τῆς *Ἐλάτης*, τῆς *Πτελέας* καὶ τοῦ *Σφενδάμου* εἰσὶν ἐφωδιασμένοι ὑπὸ μιᾶς ἢ δύο πτερυγῶν, δι' ὧν διατρέχουσιν εὐρεῖας ἐκτάσεις· οἱ τῆς *Φιλόρας* κατέχουσι τὴν ἐσχατιὰν ποδίσκου, φέροντες καὶ τούτου κατὰ μῆκος λεπτὸν φύλλον κλωύμενον μετὰ φύλλον, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ αὐτῆς περιδινόμενοι ἐν τῷ ἀέρι πίπτουσιν εἰς τοὺς ἀγρούς ἢ παρὰ τὰς ὁδοὺς. Εἰς ὅλα δὲ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος φυτὰ τὰ σπέρματα εἰσὶν ἠνωμένα μετὰ τοῦ καρποῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἀπ' εὐθείας γίνεται ἡ δισπορά. Ἄλλ' εἰσὶ καὶ φυτὰ, ὧν ὁ καρπὸς διαρρήγνυται, καὶ ταιαῦτα εἰσὶ πλεῖστα, ἐν οἷς ἡ *Ἀσκληπιὰς*, ἡ *Ἰτέα* καὶ ἡ *Ἀλγείρος*· εἰς τὰ δύο μάλιστα τελευταῖα, ὄντα κοινότατα φυτὰ, εὐκόλως παρατηροῦμεν τὸ πτερύγιον τῶν σπερμάτων των.

Τὰ ζῶα καὶ ἰδίως τὰ πτηνὰ οὐκ ὀλίγον συντελοῦσιν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φυτῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· καὶ ποτε μὲν Χλωρίς τις ἀρπάζασα διὰ τοῦ ῥάμφους τῆς *κεράσιον* ἐκ τινος δένδρου τῆς πεδιάδος εἰσδύει εἰς τὸ δάσος, ἀλλὰ πτοηθεῖσα ἐκ τυχαίας τινος αἰτίας, ἀφίνει τὸν καρπὸν νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς· ἄλλοτε δὲ Κίχλη, νύξασα καρπὸν ἰξοῦ, μετφέρει αὐτὸν ἐπὶ τινος δένδρου, τὸ δὲ μικρὸν καὶ γλοιῶδες σφαιρίον προσκολλώμενον ἐπὶ τοῦ κλάδου διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμβρύων του. Ἄλλοτε πάλιν οἱ κεχωματισμένοι καρποὶ τῆς *Ἀκτῆς*,

τοῦ *Κισσοῦ* ἢ τῆς *Ἀρκεύθου* προκαλοῦσι τὴν ἀδδηραγίαν πτηνῶν τινῶν, ἅτινα ἐναποθέτουσι τὴν λείαν των, ἐστερημένην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον τῆς πολτώδους αὐτῆς ὕλης, ἐπὶ τῶν τοίχων ἀρχαίου τινος φρουρίου· τούτου ἕνεκα συνηθέστατα ἀπαντῶμεν ἐρείπια ἐστεμμένα ὑπὸ φυλλώματος ἀκτῆς, κισσοῦ ἢ ἀρκεύθου. Ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ Κόρακες, οἱ Κολοιοὶ καὶ αἱ Κίσσαι κρύπτουσι πολλάκις καρποὺς ἢ τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἰδίως ὅμως οἱ Σκίουροι, οἱ Μυωξοὶ, οἱ Ἀρουραῖοι Μῦς καὶ οἱ χερσαῖοι Ἐχθνοὶ κρύπτουσιν ὑπὸ τὴν γῆν τὰς ἐκ *λεπτοκαρύων*, *βαλάντων* ἢ *σίτου* προμηθείας των.

Συνηθέστερον τὰ ζῶα δὲν διαδίδουσιν ἀπ' εὐθείας τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν, ἀλλὰ καταβροχθίζουσιν ὡς τροφήν τοὺς καρποὺς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα σπέρματα, προφυλαττόμενα ὑπὸ τοῦ χιτῶνός των ἢ ὑπὸ τινος πυρῆνος, οὐδεμίαν ὑφίστανται ἀλλοίωσιν ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῆνι, ἐξερχόμενα δὲ ὡς περιττώματα πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους περιβεβλημένα ὑπὸ λιπάσματος λίαν χρησίμου πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐμβρύων των. Εἰς τὴν νῆσον Ἰαύαν εἰδός τι Μοσχογαλῆς καταβροχθίζει μετ' ἀπληστίας τοὺς καρποὺς τῆς *κορφῆας*, καὶ τρεφομένη ὑπὸ τῆς πολτώδους αὐτῶν ὕλης ἀποβάλλει ὡς περιττώματα τὰ δύο ἐν αὐτοῖς περιλειθόμενα σπέρματα, οἱ δὲ οὕτως ἀποβαλλόμενοι πυρῆνες τοῦ κροφῆ, ὄντες ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας πρὸς βλάστησιν περιστάσεις, εἰσὶν ἐπιζήτητοι ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Ἰαύας καὶ συλλέγονται παρ' αὐτῶν μετὰ προσοχῆς καθ' ὅλα τὰ προσιτὰ μέρη. Εἰς τὴν νῆσον Κεϋλάνην φαίνεται ὅτι ὑπάρχει εἶδος κίχλης, ἥτις τρέφεται μὲ τοὺς καρποὺς τοῦ *κιναμώμου* καὶ διαδίδει τὰ σπέρματα αὐτοῦ εἰς πλεῖστα μέρη. Εἰς πολλὰς δὲ Μαλαϊκὰς νήσους οἱ Ὀλλανδοὶ εἶχον καταστρέφει τὰ φυτὰ τοῦ *μοσχοκαρύου* ὅπως συγκεντρώσωσι τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν εἰς μίαν μόνην, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐκθέσεις περιηγητῶν, αἱ περισσότεραί, τρεφόμεναι διὰ τοῦ καρποῦ αὐτῶν, ἐπαπέφερον τὸ φυτὸν σχεδὸν πανταχοῦ, ὅθεν εἶχεν ἐκρίζωθῆ. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἄνθρωπος πολλάκις συνετέλεσεν, ὅτε μὲν ἐκουσίως ὅτε δὲ καὶ ἀκουσίως, πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων ἢ καὶ βλαβερῶν φυτῶν.

Ἡ μεγάλη στρατιὰ τῶν *δημητριακῶν*, ἥτις συνώδευε τοὺς ἡμετέρους προπάτορας ἀπὸ τῆς κεντρικῆς καὶ δυτικῆς Ἀσίας, παρηκολουθεῖτο, δίκην ἐφεδρείας, ἀπὸ στίφη λωποδυτῶν, οὓς καὶ σήμερον ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς σιτοφόρους ἀγρούς μας ὡς κάκιστα χόρτα. Τινὰ τῶν ἀσιατικῶν τούτων φυτῶν, ἅτινα λαθραίως εἰσεχώρησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀποτελοῦσι τὰ ὠριότερα εἶδη τῶν ἐν ταῖς ἡμετέροις ἀγροῦς φυτῶν, ὡς ἐν παραδείγματι ὁ *Ἀδωνις*, ὁ *Κύανος*, ὁ *Μήκων*, ἡ *Ροιὰς*, ἡ *Αυχνίς*, ὁ *Δελφινίσκος* καὶ *Λιναρία* ἢ *κοινή*. Ἐτερεὰ φυτὰ παρηκολούθησαν τὰς

Μογγολικὰς ὀρδαίς, αἵτινες κατὰ τὸν Μεσαιῶνα εἰσήλασαν μέχρι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἐν Οὐγγαρία, Μοραβία, Βοσνία καὶ Καρνιόλω ἀπαντῶνται φυτὰ καταγόμενα ἀπὸ τὰς στέππας τῆς Μογγολίας. Οἱ Ἀθίγγανοι, καταγόμενοι ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, μετέφερον τὸ *στραμῶριον*, φυτὸν δηλητηριώδες ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Στρυχνειδῶν· οἱ Κοζάκοι μετέφερον ἀπὸ τὰς στέππας τῆς Νοτίου Ῥωσσίας πολλὰ εἶδη φυτῶν ἀγνώστων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ πρὸ τῶν πολέμων τοῦ 1814 καὶ 1815. Ὅταν ὁ Ἰνδὸς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς συναντήσῃ καθ' ὁδὸν τὸ ἀργό-*λωσσον* ἀποκαλεῖ αὐτὸ ἕγνος τοῦ ποδὸς τῶν Λευκῶν, οἵτινες πράγματι τὸ μετέφερον εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον. Φυτόν τι ἐκ τῶν Ἑλλοβοκάρπων, ἐκ τοῦ γένους *Λάθυρος*, ὁπερ φύεται καὶ νῦν ἐν Γροελανδίᾳ, μᾶς παρέχει τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ τὰ νῦν κατεψυγμένη αὕτη χώρα κατωκλήθη ἄλλοτε ὑπὸ Νορβηγῶν. Εἰς δὲ τὰς πεδιάδας τῆς Γαλλίας μετὰ τὸν τελευταῖον Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἀνεφύησαν 100 περίπου εἶδη αὐτοφυῶν φυτῶν, ὧν τὰ σπέρματα ἐνουπήρχον ἐν τῇ Ἰπποφορβῇ, ἧτις ἀπεστέλλετο ἐξ Ἀλγερίας διὰ τὸ ἰππικὸν τῶν Γάλλων, ἢ ἀπὸ τὰς πέραν τοῦ Ῥήνου χώρας διὰ τὸν Πρωσικὸν στρατὸν. Πολλάκις τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν συνταξιδεύουσι μετὰ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα ἀποστέλλονται ἀπὸ ξένας χώρας· καὶ ἐν παραδείγματι ἀναφέρομεν, ὅτι εἰς μικρὸν τινα λιμέναν τῆς Γαλλίας πλησίον τοῦ Μονπελλιέ, ἔνθα σήμερον πλύνονται καὶ ἀποξηραίνονται τὰ μαλλία τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Συρίας, τῆς Βασαραβίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τοῦ Βούενος Ἄυρες, παρήχθη μικρὰ ἀποικία 400 περίπου διαφόρων εἰδῶν φυτῶν, ὧν τὰ σπέρματα ἦσαν προσκεκολλημένα εἰς τοὺς πόκους τῶν προβάτων.

Ὅποσα ἐκ τῶν τοιούτων σπερμάτων ἀποξηραίνονται ἐν τῷ ἀέρι ἢ σήπονται ἐν τοῖς ὕδασι ἢ κατατρῶγονται ὑπὸ τῶν ζώων! μολαταῦτα ἱκανὸς τούτων ἀριθμὸς, διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον, διατηρεῖται σῶος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἢ καὶ μέχρι τινος εἰσδύει ἐν τῷ αὐτοῦ. Ἡ φύσις ἐξησφάλισε τὴν διαιώνισιν τῶν διαφόρων φυτικῶν εἰδῶν διὰ τῆς πληθύος τῶν σπερμάτων των, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι λίαν δυσανάλογος πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ βλαστήσωσιν ἄτομα. Πρόχειρον πρὸς τοῦτο παράδειγμα ἔχομεν τὴν *υπογοιδὸν Μήκωνα*, ἧς τινος ἢ κωδὶξ ἐγκλείει τοσαῦτα σπέρματα, ὅσα ἤθελον ἐπαρκέσει ὅπως καλύψωσιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὑπὸ μηκῶνων, ἐὰν ὅλα τὰ σπέρματα ἐβλάστησαν ἐπὶ τινὰ κατὰ διαδοχὴν ἔτη.

Ἡ ποσότης τοῦ ἐν τῇ ἀεροσφαίρᾳ ὑπάρχοντος ὕδατος ὑπελογίσθη εἰς 30 δισεκατομμύ-

ρια γαλλικῶν χιλιογράμμων (4 γαλλ. χ. = 312 δράμια τῆς ὀκίας.)

ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΩ, ΜΗ ΕΝ ΔΗΜΩ,

Πόσον ἀθετεῖται παρ' ἡμῖν τὸ σοφὸν τοῦτο παράγγελμα, θὰ τὸ δείξουν τὰ κατωτέρω παραδείγματα.

Γίνεται τις ἀρραβῶν· συνάπτεται τις γάμος· εὐθὺς αἱ ἐφημερίδες μας, μικραὶ καὶ μεγάλαι, τὸ διασαλπίζουσι στεντορεῖα τῇ φωνῇ· ὁ ἐράσμιος κύριος δεῖνα ἠρραβωνίσθη ἢ ἐστεφανώθη τὴν χαριστάτην ἢ χαριτόβρυτον κυρίαν δεῖνα κλπ. Ἀλλὰ τί διαφέρει τὸ δημόσιον, ἂν ὁ δεῖνα ἤπηρε τὴν δεῖνα; ἄς τὸ ξεύρουσι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, καὶ μόνον τοῦτοι πρέπει νὰ τὸ ξεύρουσιν.

Συνέρχεται παρά τινι συναναστροφή ἐξ οἰκείων καὶ φίλων ἢ ἀπλῶν γνωρίμων. Νέοι τινὲς ἢ νέαι ἐπιδεικνύουσι τὴν ὁποίαν δι' ἰδίαις σπουδῆς ἀπέκτησαν ἱκανότητα περὶ τὴν ὀργανικὴν ἢ φωνητικὴν μουσικὴν· εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν ἐφημερίδες τινὲς διακηρύττουσιν· ἡ χαριστάτη δεῖνα τοῦ δεῖνος κατέβαλε τὸ ἀκρατῆριον διὰ τῆς λιγυρᾶς ᾠδῆς τῆς ἢ ἐντέχνως καὶ ἐναρμονίως κρούσασα τὸ κύμβαλον. Ἀλλὰ τί διαφέρει τὸ δημόσιον, ἂν ἡ δεῖνα νεάνις παίζει καλά τὸ κύμβαλον, ἢ ἂν τραγουδεῖ ᾠραῖα; Ἄς ἦνε διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς καὶ τῶν γονέων τῆς καὶ ἐκείνου, ὅστις θὰ τὴν πάρῃ ποτὲ σύντροφον. Ἄν ταῦτα λέγονται πρὸς σύστασιν τῆς νεανίδος ὡς προτερήματα, διὰ τί νὰ μὴ λέγωνται καὶ ἄλλα πολὺ ἀναγκαιότερα διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἔτι ἀσυμπαγοῦς καὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλουστάτων στοιχείων δεομένης κοινωνίας μας; Ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ· πλὴν καλὸν οὔτε κακὸν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ πρέπει νὰ λέγηται ἔξω· πάλιν ἐὰν οἱ γονεῖς αὐτοὶ θέλουν νὰ συστήσουν τὰ τέκνα των ὡς *χαυιάρη* ἢ αὐγοτάριχον.

Γίνονται αἱ ἐξετάσεις τῶν γυμνασίων καὶ τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων σχολείων. Εὐθὺς δημοσιεύεται μακρὸς ὀνομαστικὸς κατάλογος ἀριστευάντων, βραβευθέντων, ἐπαινεθέντων κλπ. Ταῦτα δὲ πάντα γίνονται πρὸς θεραπείαν τῆς φιλοτιμίας τῆς νεολαίας. Ἀλλὰ τὸ σχολεῖον εἶνε μία μεγάλη οἰκία, τῆς ὁποίας προϊστάμενοι μὲν οἱ διδάσκαλοι, μέλη δὲ κηδεμονευόμενα οἱ μαθηταί. Ὅτι λοιπὸν συμβαίνει ἐν αὐτῷ, μόνον οἱ ἐντὸς πρέπει νὰ τὸ ξεύρουσιν, ἐκ δὲ τῶν ἐκτὸς μόνον οἱ γονεῖς καὶ ἡ προϊσταμένη ἀρχή· ὁ δὲ λοιπὸς κόσμος οὔτε πρέπει οὔτε δικαίωμα ἔχει νὰ τὸ μάθῃ. Οὔτω πρόωρα καὶ ἄκαιρα ἐγκωμιάζοντες τοὺς παῖδάς μας, τοὺς καθιστῶμεν ἔνθεν μὲν μικροφιλοτίμους, κενοσπούδους, οἰχηματίας καὶ τυφομανεῖς, ἔνθεν δ' αὐθάδεις, προπετεῖς, ἀναίσχύντους. Οἱ ἐπαινοὶ καὶ οἱ ψό-